

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Lupan Alexandru,
reprezentat de avocatul Istrati Adrian

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Alexandru Lupan împotriva Inspectoratului General al
Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne privind anularea
actului administrativ defavorabil, repararea prejudiciului moral și
compensarea cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 6 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-309/24)

NR. PIGD 2-21171709-01-3ra-02042024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul
administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: V. Dodon,
Instanța de apel : V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

11 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Lupan Alexandru, reprezentat de avocatul Istrati Adrian,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 noiembrie 2021, Lupan Alexandru a depus acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne privind anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409/21 din 18 octombrie 2021, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409/21 din 21 octombrie 2021, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409/21 din 25 octombrie 2021, anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-4619 din 17 noiembrie 2021, obligarea reparării prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivare, a indicat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.258/ns din 07 iulie 2021 a fost numit în funcția șef al Serviciului integritate profesională al Direcției inspecție efectiv, în acest sens fiind semnată și fișa postului nr. 144.

3. Reclamantul a susținut că, scopul general al funcției constă în organizarea, coordonarea și efectuarea activităților de prevenire a faptelor de corupție și protecționismului în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, identificarea factorilor de risc, menținerea disciplinei de serviciu și cercetarea abaterilor disciplinare, nivelul funcției – funcție de conducere.

4. La 17 septembrie 2021, prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 s-a dispus delegarea lui la Sectorul poliției de frontieră Aeroportul Internațional Chișinău (SPF A1C) pe perioada de la 20 septembrie 2021 până la 14 noiembrie 2021, cu stabilirea misiunii provizorii de exercitare a funcțiilor de control în cadrul SPF A1C a respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 și asigurarea respectării de către persoane a regulilor de regim în punctul de trecere al frontierei de stat Chișinău, aerian.

5. Nefiind de acord cu actul administrativ defavorabil menționat, în data de 11 octombrie 2021 l-a contestat cu o cerere prealabilă, iar în motivarea cererii a invocat că în actul administrativ menționat lipsește motivare completă, care este obligatorie, în special, motivarea de fapt, adică

oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar; conținutul nu este suficient de cert, lipsește informația cu privire la exercitarea căilor de atac, se abundă în ilegalități și inexactități.

6. Astfel, prin cererea prealabilă din 11 octombrie 2021 a solicitat anularea prin retragerea în tot a ordinului ilegal defavorabil al șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 cu privire la delegare în privința sa, suspendarea executării ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 până la finalizarea procedurii prelabile, acordarea despăgubirilor în mărime de 30000 lei pentru prejudiciile morale cauzate prin emiterea ilegală a ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021. Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409/21 din 18 octombrie 2021, pe care l-a recepționat în data de 22 octombrie 2021, a fost respinsă ca neîntemeiată cerința de a suspenda executarea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 în privința reclamantului.

7. Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409 din 21 octombrie 2021, care a fost recepționat la 29 octombrie 2021, a fost informat că solicitarea din cererea prealabilă din 11 octombrie 2021 cu privire la anularea prin retragerea în tot a ordinului ilegal defavorabil al șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 cu privire la delegarea lui, împreună cu dosarul administrativ a fost transmis Ministerului Afacerilor Interne –autoritate publică ierarhic superioară, pentru a se expune asupra legalității actului administrativ emis de Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

8. Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L409/21 din 25 octombrie 2021, a fost respinsă solicitarea din cererea prealabilă în partea acordării despăgubirilor în mărime de 30000 lei pentru prejudiciile morale cauzate prin emiterea ilegală a ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021.

9. Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-4619 din 17 noiembrie 2021, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă depusă de Alexandru Lupan.

10. Reclamantul a relatat că, la 07 octombrie 2021, a depus în adresa angajatorului o cerere prin care a solicitat oferirea unor informații, însă, prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-3-5991 din 27 octombrie 2021, i-au fost oferite răspunsuri evazive, incomplete și contradictorii.

11. Astfel, consideră că, actele contestate sunt ilegale, menționând că în motivarea de drept a actului administrativ se invocă pct. pct. 5 și 10 din Hotărârea Comisiei Naționale Extraordinare de Sănătate Publică nr. 61 din 09 septembrie 2021.

12. Indică că în hotărârea menționată nu se prevăd anumite măsuri de prevenire a faptelor de corupție și protecționismului în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, identificarea factorilor de risc, menținerea disciplinei de serviciu și cercetarea abaterilor disciplinare.

13. O altă motivare de drept invocată la emiterea ordinului nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 este Hotărârea Guvernului nr. 10/2012, în special, pct. pct. 4 lit. b), 6, 12 și 27 din Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova.

14. În opinia reclamantului, în baza acestor dispoziții normative urma să îndeplinească misiunea provizorie de exercitare a funcției de control în problemele ce țin de specificul activității, conform regimului timpului de lucru și de odihnă al SPF AIC.

15. A reiterat că, obligațiile de muncă se regăsesc în fișa postului, iar angajatorul prin ordinul nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 abuziv și neîntemeiat a atribuit reclamantului funcții de control în cadrul Aeroportului Internațional Chișinău asupra respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 stabilite de Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică pe perioada declarării stării de urgență în sănătate publică, precum și asigurarea respectării de către persoane a regulilor de regim în punctul de trecere a frontierei de stat Chișinău, aerian, care nu țin de specificul subdiviziunii structurale din care face parte funcția publică, ignorând tendențios prevederile fișei postului șefului Serviciului integritate profesională al Direcției inspecție efectiv a IGPF.

16. Astfel, ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021, contravine prevederilor art. 6 alin. (1) Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr.288 din 16 decembrie 2016, potrivit căruia funcționarul public cu statut special ocupă funcții corespunzătoare calității sale profesionale și îndeplinește doar atribuții legate de acestea, care rezultă din prevederile legislației în vigoare și din fișa postului.

17. Reclamantul a făcut referire la hotărârea Comisiei Naționale Extraordinare de Sănătate Publică nr. 61 din 09 septembrie 2021, care stabilește supravegherea respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19, dar nu și a regimului în punctele de trecere, misiune care, de asemenea, abuziv i-a fost stabilită lui, astfel că consideră că nu are statut de agent constatator și, respectiv, nu putea executa actul administrativ nr. 380/ps din 17 septembrie 2021, ce corespunzător duce la nulitatea acestuia.

18. De asemenea a susținut că, contrazicerea prevederilor ordinului constă în faptul, că misiunea provizorie stabilită lui, ceea de control în cadrul Aeroportului Internațional Chișinău asupra respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 stabilite de CNSP prin hotărârea nr. 61 din 09 septembrie 2021, este pe

perioada declarării stării de urgență în sănătate publică, adică până la 30 octombrie 2021, iar conform anexei la ordin termenul delegării este până la 14 noiembrie 2021.

19. Ordinul de delegare nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 a contribuit și la modificarea timpului de muncă al reclamantului.

20. Cu referire la prevederile art. 95 Codul muncii, reclamantul a subliniat că obligațiile de muncă ale șefului Serviciului integritate profesională al Direcției inspecție efectiv a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră se realizează în decurs de 8 ore pe zi, timp de 5 zile, cu două zile de repaus în intervalul de timp 08.00-17.00.

21. Regimul de muncă în cadrul SPF AIC constituie atât 8 ore pe zi, timp de 5 zile, cu două zile de repaus în intervalul de timp 08.00-17,00, cât și în 4 schimburi, cu durata schimbului de 12 ore.

22. Astfel, consideră că, în privința lui a fost aplicat regimul de muncă în schimburi, ceea ce constituie un abuz și o ilegalitate admisă prin emiterea ordinului contestat.

23. Cu toate acestea, din actul administrativ contestat în speță rezultă că în pofida faptului menținerii funcției și salarizării lui, de facto, a fost supus unei retrogradări în funcție în lipsa unei abateri în efectuarea serviciului, fapt ce constituie o încălcare gravă din partea angajatorului.

24. A notat că, o altă ilegalitate admisă de angajator la emiterea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021, constă în conformitatea acestuia cu prevederile art. 101 alin. (5) Codul muncii, conform căruia programul muncii în schimburi se aduce la cunoștința salariaților cu cel puțin o lună 4 înainte de punerea lui în aplicare, ceea ce în cazul lui nu a avut loc și în repetate rânduri denotă nihilismul juridic din partea angajatorului și ilegalitatea actului administrativ emis.

25. Cu referire la termenul de contestare al actului administrativ, reclamantul a specificat că în ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021, nu este indicat termenul și modul de contestare a actului administrativ în caz de dezacord cu acesta.

26. Totodată, în răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409/21 din 18 octombrie 2021, nu este indicat termenul și modul de contestare al actului administrativ în caz de dezacord cu acesta, aceiași eroare cu privire la modul și termenul de contestare a fost admisă de pârât și la emiterea răspunsului nr. 35/2-1-L-409/21 din 21 octombrie 2021.

27. Reclamantul a solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409/21 din 18 octombrie 2021, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409/21 din 21 octombrie 2021, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-409/21 din 25

octombrie 2021, anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-4619 din 17 noiembrie 2021, obligarea reparării prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

28. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2022, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Alexandru Lupan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne privind anularea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021 în partea delegării reclamantului Alexandru Lupan la Sectorul Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău în perioada de la 20 septembrie 2021 până la 14 noiembrie 2021, anularea actelor administrative emise de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în procedura prealabilă nr. 35/2-1-L-409/21 din 18 octombrie 2021, nr. 35/2-1-L-409/21 din 21 octombrie 2021 și nr. 35/2-1-L-409/21 din 25 octombrie 2021, anularea actului administrativ emis în procedura prealabilă de Ministerul Afacerilor Interne nr. 44/22- 4619 din 17 noiembrie 2021, încasarea prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și cheltuielilor de judecată în mod solidar de la pârâți în beneficiul reclamantului.

29. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 19 octombrie 2022, Lupan Alexandru a declarat apel nemotivat, iar ulterior la 26 ianuarie 2023, apel motivat împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2022, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

30. Prin decizia din 6 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Lupan Alexandru împotriva hotărârii din 13 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

31. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, legalitatea ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021, acesta fiind emis cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare.

32. Instanța a notat că, ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 380/ps din 17 septembrie 2021, a fost indicat temeiul de drept în baza căruia a fost dispusă trimiterea în deplasare – pct. 7 subpct. 1) lit. f) și pct. 18 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1145/2018, pct. 6, pct. 4 lit. b), pct. 12, pct. 27 din Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2012, dar și a identificat temeiurile de fapt care au condiționat emiterea ordinului respectiv – executarea Hotărârii CNESP.

33. Instanța a conchis că, sunt nefondate argumentele referitoare la nemotivarea ordinului contestat. În ordinul contestat, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră fiind indicat expres temeiurile, care au stat la baza

trimiterii lui Lupan Alexandru în deplasare în interes de serviciu pe o perioadă de 60 de zile.

34. Instanța de apel a stipulat că la emiterea ordinului de trimitere în deplasare în interes de serviciu a lui Lupan Alexandru, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a respectat principiul proporționalității, având în vedere faptul, că trimiterea reclamantului în deplasare în interes de serviciu s-a făcut în scopul verificării respectării de către pasagerii de pe Aeroportul Internațional Chișinău a obligațiilor impuse prin dispozițiile și hotărârile CNESP.

35. Astfel, măsura oficială întreprinsă de angajator demonstrează exercitarea dreptului discreționar cu încălcarea art. 137 Codul administrativ, în ordin nefiind indicată funcția pe care acesta urma să o exercite pe perioada deplasării și nefiind justificată necesitatea antrenării acestuia la Aeroportul Internațional Chișinău, însă, această concluzie este neîntemeiată, în condițiile în care, atunci când dispune trimiterea salariatului în deplasare în interes de serviciu, angajatorul nu este ținut să indice expres în ordin funcția pe care acesta urmează să o exercite.

36. Instanța de apel, a reținut că, angajatorul este obligat să indice funcția pe care urmează să o exercite salariatul doar în cazul în care are loc transferul salariatului, procedură descrisă de art. 33 alin. (2) din Legea nr. 288/2016, iar atunci când se dispune trimiterea în deplasare în interes de serviciu, o atare obligație nu este necesară.

37. Instanța de apel a stipulat că, nu poate reține argumentele apelantului, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, care just a respins și pretențiile subsecvente.

38. La 25 martie 2024, Lupan Alexandru reprezentat de avocatul Istrati Adrian a declarat recurs împotriva deciziei din 6 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

39. În motivarea recursului a susținut că, soluția instanței de apel este eronată. Deși instanța a concluzionat că actul administrativ a fost motivat consideră că actul administrativ defavorabil este lipsit de motivare, nefiind în corespundere cu art.31 din Codul administrativ stabilește că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

40. Recurentul a invocat că, ordinul nr. 380/ps din 17.09.2021 a fost emis contrar legii, și este arbitrar din motiv că nu îi oferă recurentului dreptul de a-și exercita funcția conform fișei de post al funcției deținute, dar îl obligă să exercite atribuții din alt domeniu de activitate.

41. Obligațiile de muncă se regăsesc în fișa postului, iar angajatorul prin ordinul nr.380/ps din 17.09.2021 abuziv și neîntemeiat a atribuit recurentului

funcții de control în cadrul Aeroportului Internațional Chișinău asupra respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 stabilite de Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică pe perioada declarării stării de urgență în sănătate publică, precum și asigurarea respectării de către persoane a regulilor de regim în punctul de trecere a frontierei de stat Chișinău, aerian, care nu țin de specificul subdiviziunii structurale din care face parte funcția publică, ignorând tendențios prevederile fișei postului șefului Serviciului integritate profesională al Direcției inspecție efectivă IGPF.

42. Recurentul a susținut că, prin deplasarea recurentului în interes de serviciu la SPF AIC, de fapt angajatorul abuziv și ilegal i-a schimbat specificul muncii fără consimțământul acestuia.

43. A indicat că, în privința sa a fost aplicat regimul de muncă în schimburi, ceea ce constituie un abuz și o ilegalitate admisă prin emiterea ordinului prenotat. Din actul administrativ contestat în speță rezultă că în pofida faptului menținerii funcției și salarizării recurentului, de facto acesta a fost supus unei retrogradări în funcție în lipsa unei abateri în efectuarea serviciului, fapt ce constituie o încălcare gravă din partea angajatorului.

44. În opinia recurentului, în rezultatul punerii în aplicare a actului administrativ defavorabil (ordinul șefului IGPF nr. 380/ps din 17.09.2021) recurentului i-au fost cauzate prejudicii morale, i-a fost lezată onoarea și demnitatea de ofițer, nu s-a ținut cont de capacitățile profesionale ale reclamantului de care acesta a dat dovadă în activitatea sa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Poliției de Frontieră, de studiile și abilitățile de management, astfel fiind impus ilegal să exercite atribuții funcționale improprii și net inferioare funcției deținute, prin ce i s-a cauzat o traumă psihologică și s-a admis umilirea recurentului în fața colegilor și în special față de personalul SPF AIC, al căror conducător a fost în perioada lunilor iulie-august 2019.

45. Astfel, consider că atât instanța de fond cât și instanța de apel au emis în speță hotărâri arbitrare în privința recurentului, care se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

46. Prin referința depusă la 3 mai 2024, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând temeinicia și legalitatea decizie instanței de apel.

47. Prin referința depusă la 21 mai 2024, Ministerul Afacerilor Interne a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând temeinicia și legalitatea decizie instanței de apel.

LEGISLAȚIA RELEANTĂ

48. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

49. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

50. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

”(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

51. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

52. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 18 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.247).

53. Cererea de recurs a fost depusă la data de 25 martie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

54. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate

oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

55. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

56. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

57. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Lupan Alexandru, reprezentat de avocatul Istrati Adrian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Lupan Alexandru, reprezentat de avocatul Istrati Adrian, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

60. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

61. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă

argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

62. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

63. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

64. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

65. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Lupan Alexandru, reprezentat de avocatul Istrati Adrian.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte
Judecători

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc